

NICOLAUS

I niedziela Wielkiego Postu

I tydzień psalterza

22 II 2015, nr 8(21) 2015

Ewangelia niedzielna

*Jezus był kuszony przez szatana,
Aniołowie zaś Mu usługiwali*

Rdz 9, 8-15

Ps 25, 4-9, 1 P 3, 18-22

Mk 1, 12-15

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię.

Czterdzieści dni przebywał na pustyni, kuszony przez szatana. Żył tam wśród zwierząt, aniołowie zaś Mu usługiwali.

Po uwięzieniu Jana przyszedł Jezus do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: "Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię".

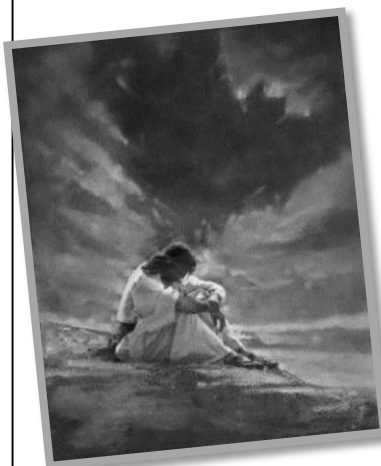
KOMENTUJE KS. JÓZEF JĘDRZEJEWSKI

Bóg mówi, że zawrze Przymierze z Noem i nie będzie więcej karał potopem. Nie będą ginęły istoty wszelkiego rodzaju i będzie znak na niebie. Czy dzisiaj wszelkiego rodzaju katastrofy na kuli ziemskiej: powódzie, trzęsienia ziemi itp. są karą za grzechy ludzkości?

Wielokrotnie jest tak, że człowiek przyczynia się do szkód, również ekologicznych. Miłosierdzie Boże jest wielkie. Grzech wszedł na ziemię przez szatana. Chrystus umarł na krzyżu za grzechy, które popełnia człowiek. Syn Boży sam nie popełnił grzechu. Jezus pragnie, abyśmy mieli czyste sumienia.

W czasie ziemskiego życia też był wystawiany na próbę. Gdy pościł 40 dni kusił Go szatan. *Nie będziesz Boga wystawiał na próbę!* Czy i ja potrafię odrzucić pokusy poddawane przez złego? Kto lub co jest moim bogiem, co najbardziej cenię w życiu?

Niech ten czas 6 tygodni nie będzie zmarnowany. Choć niewielkie postanowienie niech przybliży mnie do Boga.

SAKRAMENT POKUTY I POJEDNANIA

Sakrament spowiedzi, pokuty, pokuty i pojednania – różne nazwy są w użyciu, na opisanie tego trudnego, najbardziej wymagającego sakramentu. Nazwa sakrament pokuty wskazuje na osobistą pokutę i zadośćuczynienie, jakich musi się podjąć penitent. Nazwa sakrament spowiedzi akcentuje etap wypowiedzania się, czyli wyznania grzechów przez grzesznika. Sakrament nawrócenia podkreśla, że potrzebne jest autentyczne nawrócenie, zmiana myślenia i postępowania, przez grzesznika.

Jednak najbardziej wyczerpująca treściowo jest nazwa sakrament pokuty i pojednania, gdyż wskazuje z jednej strony istotną rolę osobistej drogi pokuty podejmowanej przez człowieka, z drugiej zaś element pojednania z Bogiem, bez którego ludzkie wysiłki i starania nie mają większego sensu. Pamiętamy jedną z pierwszych homilii papieża Franciszka, który przypomniał znaną prawdę, że Bóg nigdy nie męczy się przebaczeniem i pierwszy wyciąga rękę do grzesznika. Przywołuję tu obraz miłosiernego Ojca i krnąbrnego syna z Ewangelii, zagubionej i odnaleziony drachmy czy owcy.

Po swoim zmartwychwstaniu Jezus przekazał władzę odpuszczania grzechów swoim apostołom – tym, którzy byli świadkami Jego cudów i nauczania. *Weźmijcie Ducha Świętego. Którym odpuścicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymane, są im zatrzymane.* Cała wspólnota Kościoła otrzymała od Jezusa tzw. posługę pojednania, czyli władzę odpuszczania i zatrzymywania grzechów.

Pierwsze pojednanie grzesznego człowieka z Bogiem ma miejsce podczas sakramentu chrztu. Chrzt jest bramą do innych sakramentów, czyli umożliwia przystępowanie do kolejnych sakramentów, w tym sakramentu pokuty i pojednania. Osoba nieochrzczona nie może przyjmować żadnych sakramentów.

Sakrament pokuty i pojednania ma wymiar osobisty i społeczny. Nietrudno zrozumieć pierwszy wymiar – pojednania człowieka z Bogiem, zwrócenie się grzesznika w kierunku Bożego Miłosierdzia. Wymiar społeczny polega na tym, że człowiek przystępujący do sakramentu spowiedzi jedna się z innymi ludźmi, z całą społecznością Kościoła. Grzech pojedynczego człowieka nie tylko osłabia jego osobistą relację z Mistrzem, ale także wpływa na osłabienie jakości całego Kościoła. Jeśli ktoś grzeszy, wszyscy czują się pogrążeni; i odwrotnie: gdy ktoś się nawraca – wszyscy się z tego cieszą.

Poza sakramentalnym momentem pokuty i pojednania, grzechy (zwłaszcza powszednie) są gładzone (niwelowane) przez praktyki pokutne: modlitwę, post i jałmużnę.

Wyznanie grzechów zawsze miało miejsce w tajemnicy. Nigdy nie było publicznego wyznania win. Natomiast w okresie poapostolskim (od śmierci ostatniego apostoła do końca II w.) pokuta miała charakter publiczny i społeczny. Dyscyplina pokutna wymagała od grzesznika wykonywania praktyk pokutnych na oczach całej wspólnoty. Widać tu bardzo wyraźnie charakter społeczny sakramentu. Formy pokuty były bardzo różne – w zależności od okoliczności. Jednak nie można było nigdy

zadać penitentowi pokuty, która byłaby ponad jego siły, niemożliwa do wykonania. Od III w. (starożytność chrześcijańska) mamy do czynienia z klasyfikacją moralną grzechów. Rozróżniano grzechy na ciężkie i lekkie. Ostra dyscyplina pokutna! Ci, którzy przyjęli chrzest, decydowali się na prowadzenie chrześcijańskiego trybu życia, wiedzieli, co ich czeka. Dlatego też mieli możliwość przystąpienia do sakramentu pokuty i pojednania tylko raz w życiu. Mówimy więc, że w tym czasie pokuta była jednorazowa i niepowtarzalna.

Do VI w. mówi się, że istniała pokuta kanoniczna. Ustalono zasady sprawowania sakramentu, jego stały model. Wypracowano klasy pokutników – w zależności od popełnionego grzechu wyznaczano inne miejsce w kościele i strój zewnętrzny (np. wór pokutny).

Po okresie pokuty kanonicznej następuje okres tzw. pokuty prywatnej i powtarzalnej: zanika jednorazowość pokuty i publiczny charakter samego pokutowania. Ten model sprawowania sakramentu pokuty i pojednania pochodzi od mnichów iroszkockich (Wyspy Brytyjskie). Mnisi prowadzili działalność duszpasterską, mieli czas i zapał na organizowanie tzw. rekolekcji, podczas których towarzyszyli ludziom w spowiedzi.

Od VII do IX wieku mamy do czynienia z pokutą taryfową. Mówiąc krótko, spowiednik miał cennik, w którym za każdy popełniony grzech była przewidziana kara. Ta księga to *Liber paenientialis*, czyli Księga pokutnicza. W Europie te taryfikatory istniały do XI w. Dzięki temu było obiektywne spojrzenie na grzechów i obiektywna kara za czyn niegodziwy.

Nałożenie pokuty było sprawiedliwe i proporcjonalne do winy. Jednak przez Księgi pokutnicze nie gwarantowano 100% tajemnicy. Po nałożonej publicznej pokucie można było wywnioskować, jakie grzechu ktoś popełnił.

Od połowy X wieku rozgrzeszenie udzielane jest zaraz po wyznaniu grzechów. Wcześniej było tak, że penitent nie otrzymał rozgrzeszenia, dopóki nie odpokutował (proces wykonania pokuty trwał kilka tygodni, miesięcy).

Natomiast w 1215 r. Sobór Laterański ustalił pewne minimum w sakramencie pokuty – należy spowiadać się przynajmniej raz w roku.

W imieniu Boga grzechy może odpuszczać biskup i upoważnieni przez niego księża (prezbiterzy).

Kapłan udziela rozgrzeszenia, wypowiadając następujące słowa: *Bóg, Ojciec miłosierdzia, który pojednał świat ze sobą, przez śmierć i zmartwychwstanie swojego Syna, i zesłał Ducha Świętego na odpuszczenie grzechów, niech ci udzieli przebaczenia i pokoju przez postugę Kościoła. I ja odpuszczam tobie grzechy w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.* To jest jakby wypowiedzenie nad człowiekiem, który chce się nawrócić, Dobrej Nowiny – o tym, że Bóg jest dobry, kocha go i dlatego odpuszcza mu grzechy. Mało tego! Ten kochający Bóg udziela mu *przebaczenia i pokoju przez postugę całego Kościoła*, to znaczy chce go obdarzyć błogosławieństwem i pomocą w dalszej drodze nawrócenia.

Ciąg dalszy w następnym numerze...

Parafia św. Mikołaja w Grójcu

ul. Worowska 1, tel. (48) 664 23 65
E-mail: sw.mikolaj.grojec@gmail.com

STRONA INTERNETOWA

www.mikolaj.grojec.eu

MSZE ŚWIĘTE

W DNI POWSZEDNIE:

6.30, 7.30, 18.00

W NIEDZIELE:

6.30, 8.00

9.30 - dla młodzieży,

Msza zbiorowa

11.00 - dla rodzin z dziećmi,

12.30 - suma za parafian,

17.00, 19.00

NABOŻEŃSTWA WIELKOPOSTNE

DROGA KRZYŻOWA

piątek:

- 16.30 - dla dzieci,

- 17.15 - dla dorosłych

GORZKIE ŻALE

Z KAZENIEM PASYJNYM

niedziela - 18.15

KANCELARIA CZYNNA

OD PONIEDZIAŁKU

DO PIĄTKU

- od 8.30 do 10.00

- od 16.00 do 17.30

KONTO

BS w Grójcu, ul. Jatkowa 3

17912800022001000002730001

REDAKCJA

Pismo redaguje zespół z parafii św. Mikołaja w Grójcu

kontakt do redakcji: nicolaus.grojec@gmail.com

OGŁOSZENIA

PARAFIALNE

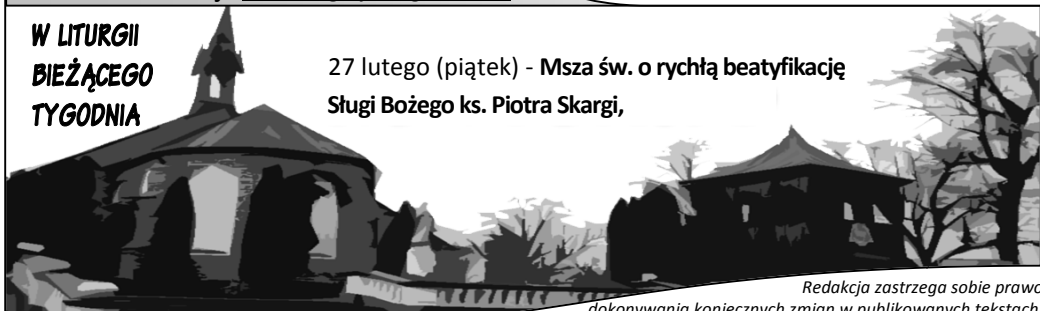
22 LUTEGO 2015

I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

1. Nabożeństwo Gorzkich Żali z kazaniem pasyjnym, jest odprowadzane we wszystkie niedziele Wielkiego Postu o godz. 18.15. Serdecznie zapraszamy.
2. We wszystkie piątki Wielkiego Postu o godz. 17.15 jest odprowadzana Droga Krzyżowa dla dorosłych, natomiast o godz. 16.30 zapraszamy dzieci na nabożeństwo Drogi Krzyżowej.
3. Młodzież przygotowująca się do sakramentu bierzmowania z grupy B, którą opiekuje się ks. Paweł zapraszamy na spotkanie w najbliższy wtorek 24 lutego o godz. 17.00.
4. Za tydzień 1 marca w II niedzielę Wielkiego Postu będzie zbiórka do puszek na potrzeby polskich misjonarzy. Będzie to jednocześnie ogłoszony przez Konferencję Episkopatu Polski Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z 2065 polskimi misjonarzami.
5. 8 grudnia 2014 roku rozpoczął się w Krakowie proces beatyfikacyjny ks. Piotra Skargi. Pragniemy włączyć się w modlitwę w tej intencji, dlatego każdego 27 dnia miesiąca - (dzień śmierci ks. Skargi), zapraszamy na Mszę św. o rychłą beatyfikację Sługi Bożego ks. Piotra Skargi, kapłana pochodzącego z naszej parafii, trwale obecnego w pamięci narodu i Kościoła. W najbliższy piątek o godz. 18 będzie Msza św. w tej intencji.
6. Natomiast kiosku parafialnym możemy nabyć tygodniki katolickie: „Gościa Niedzielnego” i „Niedziela”.
7. W ostatnim czasie zmarli nasi parafianie:
- śp. Łucja Mazurkiewicz,
Polećmy ich Miłosierdziu Bożemu.
Wieczny odpoczynek.....

W LITURGII BIEŻĄCEGO TYGODNIA

27 lutego (piątek) - Msza św. o rychłą beatyfikację
Sługi Bożego ks. Piotra Skargi,

DRUK
GAZETY

inferior ZAPROSZENIA
drukarnia
offsetowa

na chrzest, komunię, ślub. Grójec, Al. Niepodległości 7, tel. 48 664 57 31, drukarnia@inferior.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo
dokonywania koniecznych zmian w publikowanych tekstach.
Kwestie merytoryczne pozostawiamy rzetelności autorów.